

В. П. Коржик

Вижницький національний природний парк

ВИЖНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПРИРОДНИЙ ПАРК – поліфункціональна природоохоронна територія природно-заповідного фонду загальнодержавного значення. Знаходиться у Вижиц. р-ні Чернів. обл. Пл. 7928,4 га. Створ. 1995 у межах колишніх Вижиц. і Берегомет. лісництв Берегомет. лісокомбінату. У постійному користуванні парку – 7002,7 га. За функціон. зонуванням заповідна зона складає 2087,2 га, регульов. рекреації – 4853,3 га, стаціонар. рекреації – 21,8 га та госп. – 966,1 га. Протяжність з Пн. Зх. на Пд. Сх. перевищує 20 км, макс. шир. 7 км. Тер. парку лежить у Буковин. секторі Скибових Карпат у межиріччі річок Черемош та Серет і входить до р-ну Берегомет. низькогір'я Карпат.-Укр. гірсько-ліс. краю Карпат. гірсько-складчатої країни. Ландшафтну структуру формують геокомплекси схилів різної стрімкості з гірсько-ліс. світло-бурими слабовилуженими ґрунтами (буроземами) на елювії-делювії різного літолог. складу (переважно пісковиках, аргілітах, алевролітах, вапняках). На тер. парку – численні водоспади, скелі, печери, ущелини, релікт. геоморфол. пам'ятки. Є цінні джерела мінерал. вод, зокрема «Лужки».

Флористичне багатство ландшафтів парку зумовлене його розміщенням на межі 2-х великих геоботан. р-нів – Шешорсько-Красноільського ялиново-ялицево-букових і ялиново-буково-ялицевих лісів та Болехівсько-Берегометського ялицево-букових лісів Карпат. округу Сх.-карпат. гірської підпровінції Центр.-європ. провінції Європ. широколистянолісової області. Ценотична різноманітність представлена в основному ялицево-буковими і буковими лісами з фрагментами пралісів. За домінант. класифікацією тут налічується 69 лісових, 24 лучних, 7 водних і прибережно-водних асоціацій, 2 болотні асоціації. Флора судин. рослин налічує 680 видів (з них 34 види занес. до Червоної книги України), мохоподібних – 221 вид, мікобіоти – 51 вид (без урахування лишайників, грибів, водоростей та ранньовесняних видів). У складі фауни виявлено 127 видів птахів, 41 – ссавців, 11 – земноводних, 7 – плазунів. З них до Червоної книги України занесено 23 види, а до Європ. червоного списку – 8 видів. Більшість наземних хребетних є типовими представниками широколистяних та мішаних лісів Європи, переважно балкан. фауни (лелека білий, підорлик малий, вовчок, соня лісова, кіт лісовий). Незначною є частка

середземномор. (саламандра плямиста, полоз ескулапів, квакша звичайна), типових гірських (кумка, щеврик, плиска) та бореальних (глухар, рябчик, сич волохатий, сова, рись) видів. У структурі парку функціонують Регіон. екол.-просвітн. центр (смт Берегомет) та Музей природи (с. Зеленів). Наук. куратором парку є Чернів. університет.

Рекомендована література

1. Коржик В. Національний природний парк «Вижницький» // Заповідники і нац. природні парки України. К., 1999;
2. Його ж. Національний природний парк «Вижницький»: нові принципи і тенденції розвитку // Зелена Буковина. Чц., 1999. № 1–2;
3. Його ж. Вас вітає Берегомет: Путівник-довід. Чц., 2004.

Бібліографічний опис:

Вижницький національний природний парк / В. П. Коржик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-33965>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).